

אנחנו ילְדֵי צ'אושסקו

*

עִיפְתִּי.

בְּשִׁלּוֹנוֹתֵי מְכַרְכָּרִים סְבִיבִי. אֱלֹה מְחוּשִׁים גְּבֵהִים

שְׂגוּהָרִים עַל הָאָרֶץ.

וּמָה הֵם בְּשִׁלּוֹנוֹתֵי?

אֱלֹה עִיפְתִּי. אֱלֹה עַל הָאָרֶץ. אֱלֹה בְּשִׁלּוֹנוֹתֵי.

אלגיה לילדי צ'אושסקו

מִכָּל עֵבֶר – עוֹלָם.
מִכָּל עֵבֶר – אֵיבָרִים-מִיָּן.
אֲנַחְנוּ יְלִדֵי צ'אושְׁסֶקוּ –
אֲנַחְנוּ לְרֹאוֹת נִכּוּחָה
כָּל תֵּג וְתֵג, כָּל עֵיִן בְּתֹא-עֲנוּיִים.

הַקִּימוֹנוּ מִן הַתְּלֹאבוֹת הַקִּימוֹנוּ
אֶל הַמַּסְדֵּר הַזֶּהוּי הָאֲדֻמוּמִי – לַעֲמֹד!
וְלֹא הַתְּקַדְּשׁוּ גּוֹפּוֹתֵינוּ מֵעַם כָּל-גּוֹפּוֹת-עוֹד:
הָאֲנָשִׁים הַזֶּה הוּא בְּרוּךְ-כַּפִּים – רְאִיתָ? –
הָאֲנָשִׁים הַזֶּה נוֹטֵל אֵלָיו קִמְץ נִעְרוֹת מְכַנְמוֹת;
וְלֵהֵט הַגּוֹף הַחִי הַמִּסְתַּמֵּק בְּעוֹר-הַכֶּפֹּר הוּא
וְכֹאֲשֶׁר רַעַד-כַּחוֹת – וְכֹאֲשֶׁר תְּנוּעוֹת זַעְרוּרִיּוֹת –
וְכֹאֲשֶׁר תְּנוּעוֹת זַעְרוּרִיּוֹת, פְּרוֹתִיּוֹת, בְּשׁוּלֵי כּוֹכֵב עֲנָק:
הַשֶּׁעַר, הַמֶּאֱכֹלֶת, הַנְּשִׁירָה, הַשְּׁנִים, הַכִּיּוֹר –
מִחוּץ לַדֶּלֶת רְאִיתִי שְׁנַיִם אֶצֶל רֵב הָאֲנָשִׁים הַזֶּה
אֲשֶׁר הוּא בְּרוּךְ-כַּפִּים, אֲשֶׁר הוּא עוֹג.

וּבְאַרְמוֹן הַמִּפְרָכֶס-כֹּה שָׁם יֵשׁ זֹוג צ'אושְׁסֶקוּ
מְטוֹפֵף-לֹא וְחִסּוּי-קוֹ-לוֹ חֶרֶף עֶרֶב-רֵב-שֶׁל-עֲצֻמוֹת-אָדָם-סְבִיבוּ
וּמַעַל גִּלְגֻלֶת-בְּרִבִּים-רֹאשָׁם יֵשׁ תְּהִלּוּכָה-שֶׁל-עֶרֶב-רֵב-שֶׁל-תִּינוּקוֹת-אָדָם
וּבִמְרֹתָפִים יֵשׁ עִיר נִסְתָּרָה לְהוֹתִירָם בְּצוּרָתָם הָאֲנוּשִׁית
וּמַעַל הַמְּרֹתָפִים-גִּלְגֻלֶת יֵשׁ צֻחוֹת-רְמוֹת-שֶׁל-נִקְיוֹן-שְׁנַיִם-בְּעוֹלָם
וְצוּרָתָם גּוֹנֶעֶת לְהוֹתֵר צוּרֵת-אָדָם:
זֹאת אֲדָרֶת-שֶׁל-מִי־צִי־קֶבֶה מְכָאן
וְזֹאת אֲדָרֶת-שֶׁל-מִי־צִי־קֶבֶה מְכָאן –
מְכָאן וּמְכָאן יֵשׁ קְבוֹת בְּדִדּוּיָן.

הַשּׁוֹמְרֵי תְּצוּרַת הַמִּין-אָדָם מוֹצִיא אֲזֻהָרָה:
שְׁמַעוּ-נָא, אֵי, אֵי!
יְד-אֲלֵנָה וַיִּד-נִיקוּלָאָה
יְד-בְּעֶרְמַת-יָדַיִם

ויד-בצנצנת-עינים
 יד-ללא-שאר-הידים
 ויד-ללא-כל-הידים
 – יד אוֹבֶדֶת בְּאֶחָד מִתְּאֵי הָעֲנוּיִים שְׁבַעֲלֶיהָ אֵין –
 שְׁמַעוֹנָא, אִי!

בְּבֶטֶן הָאֲדָמָה מִתְּלַהֲלֶהֶת תּוֹלַעַת
 כִּי אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחֶת
 בְּרַחֲבוֹתֶיהָ עִם שְׁפוּף־בֶּשֶׁר | הוּא מְהַלֵּךְ־כֹּה־וְכֹה
 צָאוּ וַיְחַלִּיפוּכֶם וַתַּחֲתִיכֶם תְּהִי־עוֹקֶרֶת־עֵינַיִם
 בְּבֶת־צ'אוֹשְׁסֶקוּ – עֲנֻקְמוֹנִית, מְפֻטֶּמֶת, חֲסוּי־קוֹלָה –
 שְׁנַיִם־רָאשִׁים־לָהּ, הִיא כּוֹרַעַת לָלֶדֶת,
 רוֹמְנִיָּה־אֲמַת מְפֻטֶּרָה:

מְכַל עֶבֶר – עוֹלָם.
 מְכַל עֶבֶר – אֵיבָרִים־מִין.
 אֲנַחְנוּ יְלָדֵי צ'אוֹשְׁסֶקוּ –
 אֲנַחְנוּ לְרֹאוֹת נִכּוּחָה
 כָּל תֵּג וְתֵג, כָּל עֵין בְּתֹא־עֲנוּיִים.

אֹר אָפִיל.
 שְׁחֲרוֹת שֶׁל תִּדְהָמָה־רַבָּה־הַיּוֹת.
 הָאֵם תִּהְיֶה כִּי־צַד בְּתִדְהָמָה רַבָּה כְּזֹאת
 כֹּה עַל נִקְלָה נִתֵּן לְשֵׁלֹט?
 מְכַל עֶבֶר – עוֹלָם־יְלָדֵי־צ'אוֹשְׁסֶקוּ
 סְפוּנִים בְּבִרִית־שֶׁל־גְּדֹל־וְצוּרָה־קְבוּעִים־מְרֹאֵשׁ
 מַעֲלִיָּהֶם בְּבֶת־אֵלֶנָּה
 – קְמוּצַת־מִינִים־נְחוּתִים, קְמוּצַת־עֲדָף־גַּפִּים, קְמוּצַת־אֵי־חֲכוּ; לֹא עוֹד –
 תִּרְי־עֶשֶׂר מִינֵי־נִקְבוּבִיּוֹת־אוֹ הֵן הָעֲרִיבּוֹ אֶת שְׁמֻשׁוֹ
 וְהוּא נִמְשָׁךְ מִן הַפְּרָצוּף שְׁמֵן הָעוֹלָם לֹא הָעֲבִירוֹ:
 אֶת תּוֹכֵכִי הָרְמוֹת
 בְּתוֹכֵכִי הַגַּפִּים
 בְּתוֹכֵכִי הַוִּידִים
 בְּתוֹכֵכִי הַזֶּה־ב־שֶׁהוּא־שְׁנַיִם
 בְּתוֹכֵכִי הַחֲלִיפָה שְׁאֵפְלָה לְקִרְאָת־כָּל־עָרֵב
 בְּתוֹכֵכִי הָעֲנִי הַמְּחַפֵּיר שֶׁל כָּל פָּנִים

– שם-שם הולך-סובב הזוג צ'אושסקו, עתותיו בידו;
 – העם הזה אינו מובס עדן, הדו-פרצופים טרם נס על נפשו;
 – איזה מין עם הוא זה? שאלנו;
 כי הרהוריו אינם בראשו-היכן-הוא, כי הרהוריו אחד-הוא,
 כי מדוע ארץ החיים הנה כזו ולא כזו?

ומפל עבר – עולם.
 ומפל עבר – איברים-מין.
 ואנחנו ילדי צ'אושסקו –
 אנחנו לראות נכוחה
 כל תג ותג, כל עין בתא-ענויים.

ובשלהי דצמבר אלף-תשע-מאות-שמונים-ותשע
 עמדנו גחונים ודמומים מתחת קרן.
 ועמדה מערכת צופה מאד של כוכבים.
 והתבלט מאד החמר הקדמון.
 ומהמעילים התפשטו כתמי שמן סגלגלים-חכליליים
 והתמרו מפלי בשר, כן
 והתגלגלו באויר, כן
 ואדם אחד – עיניו בראשו, ראית? –
 העלה על דל שפתיו בחשך:
 נדמה כאלו הם צפו לזה בפנים שלהם
 ראיתי כן ראיתי כי התמרו-כה מפלי-בשרו-או
 של הזוג מר ונמהר אלה היו הזוג צ'אושסקו בקשי
 הודיעו אמרו כי אלה וראינו שסוככו מעל ארמון
 הפרלמנט אמרנו ממילא לא ידענו אותם באמת על כן
 כיצד נעמיק את הרהורינו באיזו קלות הלכו מאתנו –
 נשאים על פתיתי שלג, בדממה, כלולים
 בהדר-של-קץ-כל-איברי-המין-אי-פעם –
 ולא על נקלה תהיה לרדות בעקולי הארץ.
 ולא על נקלה תהיה לראות נכוחה כל תג ותג.
 אנחנו ילדי צ'אושסקו –
 כרותי-רפאים וכרותי-גנאי וכרותי-כל-בנין-ואב.